

La morfología no tiene apenas texto. Toda la información está sistematizada en tablas pentalingües.

Cada tabla lleva una etiqueta que permite identificarla: *pretérito perfecto*, *posesivo*, *indefinido*, etc. Pero para el trabajo de comprensión que nos ocupa no es importante dominar las etiquetas.

La terminología que hemos utilizado es la que encontramos en las gramáticas de las cinco lenguas. Cuando hay más de un término corriente, hemos escogido el que está más generalizado en las cinco lenguas. Por ejemplo, hay gramáticas que hablan de *futuro compuesto* y gramáticas que hablan de *futuro anterior*. Hemos elegido *futuro compuesto* que es el uso más extendido.

La información siempre aparece en el mismo lugar, lo que nos ha permitido recurrir a un mínimo de metalenguaje gramatical.

En ningún caso hay reglas de funcionamiento: por ejemplo, encontramos la forma de pretérito indefinido en las cinco lenguas pero no la explicación de cuando se usa ni cuáles son las diferencias de uso en las cinco lenguas. Lo que hace falta es que cuando se hace una consulta, se pueda inferir la información.

Hay dos tipos de tabla: la tabla de tipo *columna* (por ejemplo los verbos) y la tabla de tipo *flor* (por ejemplo los artículos).

La morfologia no té gens de text. Tota la informació està sistematitzada en taules pentalingües.

Cada taula porta una etiqueta que permet identificar-la : *pretèrit perfet*, *possessiu*, *indefinit*, etc. Però per al treball de comprensió que ens ocupa, no és important dominar les etiquetes.

La terminologia que hem utilitzat és la que trobem a les gramàtiques de les cinc llengües. Quan hi ha més d'un terme corrent, hem escollit el que és més generalitzat en les cinc llengües. Per exemple, hi ha gramàtiques que parlen de *futur compost*, i gramàtiques que parlen de *futur anterior*. Hem escollit *futur compost* que és l'ús més extès.

La informació sempre apareix al mateix lloc, cosa que ens ha permès posar el mínim de metallenguatge gramatical.

En cap cas hi ha regles de funcionament: per exemple, hi trobem la forma de *pretèrit indefinit* en les cinc llengües, però no l'explicació de quan s'usa ni quines són les diferències d'ús en les cinc llengües. El que cal és que quan es fa una consulta, es pugui inferir la informació.

Hi ha dos tipus de taula : la taula de tipus *columna* (per exemple els verbs) i la taula de tipus *flor* (per exemple els articles).

Leyenda general de las tablas - Llegenda general de les taules:

I. La información siempre respeta el color y el orden de aparición de las lenguas: portugués, español, catalán, italiano y francés.

I. La informació sempre respecta el color i l'ordre d'aparició de les llengües : portuguès, espanyol, català, italià i francès.

II. El gris ilustra que el fenómeno que presenta la tabla no se manifiesta en aquella lengua pero hay que dar la referencia. Por ejemplo, en español, en catalán y en francés, el contacto de la preposición *a* y el artículo *el, la, los, las*, en algunos casos tiene como resultado una contracción (*al, au*), y en otros no (*a la, a los*). Es en este último caso cuando encontramos el color gris.

II. El gris il·lustra que el fenomen que presenta la taula no es manifesta en aquella llengua, però cal donar-ne la referència. Per exemple, en espanyol, en català i en francès, el contacte de la preposició *a* i l'article *el, la, els, les*, en alguns casos té com a resultat una contracció (*al, au*), i en d'altres no (*a la, a los*). És en aquest últim cas que trobem el color gris.

A	ao	à		A	al	a la		A	a l'	a l(a)		A	all(o)	all(a)			à l'	à l(a)
	aos	às			a los	a las			als	a les			al	alle			à	aux
													ai					
													agli					

III. Los paréntesis indican los apóstrofes (cf. tabla precedente), que encontramos en catalán, en italiano y en francés.

III. Els parèntesis indiquen els apòstrofs (cf. taula precedent), que troben en català, en italià i en francès.

IV. Los corchetes (cf. E *primer[o]*) indican que esa palabra tiene una forma larga y una forma corta, *primer* – *primero*, en función del contexto en el que aparece.

IV. Els claudàtors (cf. E *primer[o]*) indiquen que aquella paraula té una forma llarga i una forma curta, *primer* – *primero*, en funció dels contextos on apareix.

V. El italiano y el francés tienen un artículo partitivo desconocido en portugués, español y catalán. Los dos guiones (- -) lo representan:

V. L'italià i el francès tenen un article partitiu que no coneixen el portuguès, l'espanyol i el català. Els dos guions (- -) ho signifiquen :

- -	- -	- -	Partitivo	Partitif
- -	- -	- -	dell(o) dell(a) degli delle	du de la des

V. Tablas verbales:

Son tablas de tipo *columna*: la información se organiza en dos columnas para cada lengua.

V. Taules verbals:

Són taules de tipus *columna* : la informació s'organitza en dues columnes per a cada llengua.

- i. Si solo hay dos personas gramaticales, siempre son la tercera persona del singular y la tercera del plural (3 y 6).
- ii. La línea vertical que separa radical y terminaciones indica que el radical comparte las terminaciones,
- i. Si només hi ha dues persones gramaticals, sempre són la tercera persona del singular i la tercera del plural (3 i 6).
- ii. La línia vertical que separa radical i terminacions indica que el radical comparteix les terminacions,

cant		a
		an

o que los radicales comparten la terminación

o que els radicals comparteixen la terminació

perd		ido
dorm		

- iii. Solo se explicita el pronombre personal (*yo, tú, etc.*) en el caso del francés: es la única lengua en la que el verbo no se puede desvincular nunca de su sujeto explícito, y por tanto en los casos en los que no hay un sujeto lexical (por ejemplo, *Pedro, la casa de la playa*) encontramos el pronombre personal.

A la hora de leer las tablas, para los francófonos resulta muy difícil leer una forma verbal sin su pronombre: *chante* les parece incompleto. En los textos no encontramos *chante*, sino *il chante*. En cambio, en las demás lenguas, lo que encontramos normalmente es *canta* y no *él canta* o *lei canta*, y por eso no lo explicitamos

- iii. Només s'explicita el pronom personal (*jo, tu, etc.*) en el cas del francès : és l'única llengua en què el verb no es pot desvincular mai del seu subjecte explícit, i per tant tots els casos en què no hi ha un subjecte lexical (per exemple, *en Pere, la casa de la platja*) hi trobem el pronom personal.

A l'hora de llegir les taules, per als francòfons és molt difícil llegir una forma verbal sense el seu pronom : *chante* els sembla incomplet. En els textos no trobem *chante*, sinó *il chante*. En canvi, en les altres quatre llengües, el que trobem normalment és *canta* i no *él canta* o *lei canta*, i per això no l'explicitem.

VI. Por lo que respecta al resto de tablas; varían en función de la información que contienen. Por ejemplo:

VI. Pel que fa a la resta de taules; varien en funció de la informació que contenen. Per exemple:

- i. Solo hay una entrada por lengua.
- i. Només hi ha una entrada per llengua.

hoje	hoy	avui	oggi	aujourd'hui
------	-----	------	------	-------------

- ii. La tabla pretende reflejar la flexión del género: una barra vertical separa el masculino (a la izquierda) del femenino (a la derecha).
- ii. La taula vol reflectir la flexió del gènere : una barra vertical separa el masculí (a l'esquerra) del femení (a la dreta).

tivo	tiva	tivo	tiva	tiu	tiva	tivo	tiva	tif	tive
------	------	------	------	-----	------	------	------	-----	------

- iii. Para la flexión del número una barra horizontal separa el singular (arriba) del plural (abajo).
- iii. Per a la flexió del nombre una barra horitzontal separa el singular (a dalt) del plural (a baix).

- tor	- tor	- tor	- tore	- teur
- triz	- triz	- triu	- trice	- trice

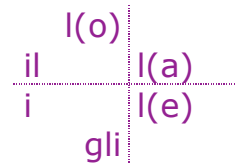
- iv. Si están implicados el género y el número, la tabla es de tipo *flor*, en general de cuatro pétalos o casillas, a veces de tres y de cinco. Si hay cuatro pétalos se dispone el masculino singular arriba a la izquierda; el femenino singular arriba a la derecha; el masculino plural abajo a la izquierda; y el femenino plural abajo a la derecha
- iv. Si hi ha implicats el gènere i el nombre, la taula és tipus *flor*, en general de quatre pètals o caselles, a vegades de tres i de cinc. Si hi ha quatre pètals es disposa el masculí singular a dalt i a l'esquerra; el femení singular a dalt i a la dreta; el masculí plural a baix i a l'esquerra; i el femení plural a baix i a la dreta.

- ado	- ada	- ado	- ada	- at	- ada	- ato	- ata	- é	- ée
- ados	- adas	- ados	- adas	- ats	- ades	- ati	- ate	- és	- ées

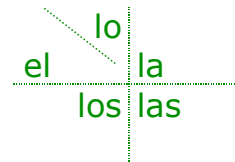

En italiano, en algunos casos, hay dos formas para el masculino. Entonces se presentan ambas formas en el mismo pétalo:

En italià, en alguns casos, hi ha dues formes per al masculí. Per tant es presenten dues formes al mateix pètal :

- v. En español a veces hay formas de neutro. En tal caso la tabla tiene cinco pétalos y una línea oblicua en la casilla del masculino singular indica esta división:
- v. En espanyol a vegades hi ha formes de neutre. Aleshores la taula té cinc pètals i una línia oblíqua a la casella del masculí singular indica aquesta divisió :

- vi. Si una sola forma sirve para dos opciones, las dos casillas se funden en una sola, como es el caso del francés en esta tabla:
- vi. Si una sola forma serveix per a dues opcions, les dues caselles n'esdevenen una sola, com és el cas del francès en aquesta taula:

um	uma	un	una	un	una	un	uno	un	une
uns	umas	unos	unas	uns	unes	- - - -	- - - -	- - - -	des

Explicación del contenido de las tablas - Explicació dels continguts de les taules

1. El verbo - El verb

En este capítulo tenemos la información morfológica de los verbos. Está presentada en dos bloques: en el primero (1.2. *Tabla general de los verbos regulares*) hallamos la tercera persona del singular (3) y del plural (6), y en el segundo (1.3. *Un paradigma*), las seis personas.

En cuanto a la denominación de las personas verbales hemos optado por la manera que nos permite referirnos a ellas incluso en una tabla:

- 1 primera persona del singular
- 2 segunda persona del singular
- 3 tercera persona del singular
- 4 primera persona del plural
- 5 segunda persona del plural
- 6 tercera persona del plural

En aquest capítol hi ha la informació morfològica dels verbs. Està presentada en dos blocs: en el primer (1.2. *Taula general dels verbs regulars*) trobem la tercera persona del singular (3) i del plural (6), i en el segon (1.3. *Un paradigma*), les sis persones.

Pel que fa a la denominació de les persones verbals hem optat per la manera que ens permet referir-nos-hi fins i tot dins d'una taula:

- 1 primera persona del singular
- 2 segona persona del singular
- 3 tercera persona del singular
- 4 primera persona del plural
- 5 segona persona del plural
- 6 tercera persona del plural

Los verbos modelo son los mismos en ambos casos: *cantar, perder, dormir/construir*. En el apartado 1.3 *Un paradigma* también se presenta el verbo *lavarse*.

En el caso de los verbos en *-ir*, el catalán, l'italiano y el francés tienen un grupo de verbos que insertan un elemento entre el radical y la terminación en algunos tiempos (*construeixen, costruíscono, ils construisent*). Cuando sucede hay una tabla que lo muestra.

Els verbs model són els mateixos en ambdós casos: *cantar, perdre, dormir/construir*. A l'apartat 1.3 *Un paradigma* també es presenta el verb *rentar-se*.

En el cas dels verbs en *-ir*, el català, l'italià i el francès tenen un grup de verbs que insereixen un element entre el radical i la terminació en alguns temps (*construeixen, costruíscono, ils construisent*). Quan això succeeix hi ha una taula que ho mostra.

1.1 Auxiliares - Auxiliars

Estas tablas muestran la diversidad de combinaciones que las lenguas han seguido cuando tienen que construir los tiempos compuestos y las pasivas. Por ejemplo, vemos que en portugués solo se usa *tenere* y *esse*, mientras que en las demás lenguas *habere* y *esse* se reparten estos usos. En español y en catalán se usa más *habere* que *esse*, al revés que en italiano.

Aquestes taules mostren la diversitat de combinacions que han escollit les llengües quan han de construir els temps compostos i les passives. Per exemple, veiem que en portuguès només s'usa *tenere* i *esse*, mentre que en les altres llengües *habere* i *esse* es distribueixen per a aquests usos. L'espanyol i el català usen més *habere* que *esse*, al revés que l'italià.

1.2 Tablas generales de los verbos regulares - Taules generals dels verbs regulars

En las tablas solo aparecen las personas 3 y 6, porque cuando leemos prensa pocas veces aparece una persona distinta a la tercera.

Esta simplificación nos permite mostrar una visión global con los verbos en *-ar, -er / -re* y en *-ir* en cada tabla.

En cuanto a la denominación de las formas verbales utilizamos siempre el término sobre el que hay más consenso.

A les taules només hi ha les persones 3 i 6, perquè quan llegim premsa poques vegades apareix una persona diferent de la tercera.

Aquesta simplificació ens permet mostrar una visió global amb els verbs en *-ar, -er / -re* i en *-ir* a cada taula.

Pel que fa a la denominació de les formes verbals utilitzem sempre el terme en què hi ha més consens.

1.2.1. Tiempos simples - Temps simples

Cada tabla corresponde a un tiempo verbal. En cada tabla y para cada lengua, hay dos columnas, en la primera aparece el radical, y en la segunda las terminaciones. La línea que los separa indica qué terminaciones comparten radical y qué radicales comparten terminaciones.

En el caso del futuro y del condicional, en el espacio donde se sitúa el radical *cant* (columna izquierda) se encuentra en realidad la forma del infinitivo *cantar*, es decir, el radical más una parte de terminación *ar*. Esto es deliberado, porque es mucho más fácil de entender cuando se nos da con esta presentación visual. El criterio didáctico es prioritario al científico.

Por lo que respecta al imperfecto y al pluscuamperfecto de subjuntivo del francés solo aparece la persona 3 porque las demás personas no son nada usuales en prensa escrita.

Cada taula correspon a un temps verbal. A cada taula i per a cada llengua, hi ha dues columnes, a la primera apareix el radical, i a la segona les terminacions. La línia que els separa indica quines terminacions comparteixen radical i quins radicals comparteixen terminacions.

En el cas del futur i del condicional, a l'espai on se situa el radical *cant* (columna esquerra) hi ha en realitat la forma de l'infinitiu *cantar*, és a dir, el radical més una part de terminació *ar*. Això és deliberat, perquè és molt fàcil d'entendre quan se'n dona aquesta presentació visual. El criteri didàctic és prioritari al científic.

Pel que fa a l'imperfet i al plusquamperfet de subjuntiu del francès només hi apareix la persona 3 perquè les altres persones no són gens usuals en premsa escrita.

1.2.2. Tiempos compuestos - Temps compostos

La morfología de los tiempos compuestos no es compleja y presenta pocas dificultades para los usuarios. En cada tabla y para cada lengua, hay dos columnas, en la primera están las personas 3 y 6 del auxiliar, y en la segunda los participios. La línea que las separa indica que las tres formas de participio comparten las formas del auxiliar.

La morfologia dels temps compostos no és complexa i presenta poques dificultats per als usuaris. A cada taula i per a cada llengua, hi ha dues columnes, en la primera hi ha les persones 3 i 6 de l'auxiliar, i a la segona els participis. La línia que els separa indica que les tres formes de participi comparteixen les formes de l'auxiliar.

1.2.3. Formas nominales - Formes nominals

Son las tablas con participios (V^{-t} i V^{-nt}) e infinitivos (V^{-r}) de todas las conjugaciones. Lo más relevante es, sin duda, el *infinitivo pessoal* del portugués, inexistente en las demás lenguas.

Són les taules amb participis (V^{-t} i V^{-nt}) i infinitius (V^{-r}) de totes les conjugacions. El més rellevant és, sens dubte, l'*infinitivo pessoal* del portuguès, inexistent en les altres llengües.

1.3 Un paradigma - Un paradigma

En algún momento del proceso de aprendizaje es necesario consultar las tablas de los paradigmas de los verbos.

Se presentan en paralelo el tiempo simple y el tiempo compuesto correspondiente: el presente y el pretérito indefinido, el imperfecto y el pluscuamperfecto, etc.

Primero viene el verbo modelo cantar (1.3.1 *Cantar*), después el verbo modelo perder (1.3.2 *Perder*), a continuación el verbo modelo dormir (1.3.3 *Dormir*) y por último, el verbo modelo lavarse (1.3.4 *Lavarse*).

El interés de completar la conjugación con un verbo pronominal es doble. Por un lado, la inserción del elemento pronominal en la forma verbal puede perturbar la comprensión del aprendiente en otra lengua. Por razones de legibilidad, el elemento pronominal aparece en negrita (cf. el condicional en portugués). Por otro lado, las dos lenguas que usan el verbo *ser* como auxiliar para las formas compuestas, lo hacen en el caso de los verbos pronominales, y por tanto también sirve para ilustrar la morfología de estas formas verbales.

En algun moment del procés d'aprenentatge és necessari consultar les taules dels paradigmes dels verbs.

Es presenten en paral·lel el temps simple i el temps compost corresponent: el present i el pretèrit indefinit, l'imperfet i el plusquamperfet, etc.

Primer hi ha el verb model *cantar* (1.3.1 *Cantar*), després el verb model *perdre* (1.3.2 *Perdre*), seguidament els verbs model *dormir* (1.3.3 *Dormir*) i finalment el verb model *rentar-se* (1.3.4 *Rentar-se*).

L'interès de completar la conjugació amb un verb pronominal és doble. D'una banda, la inserció de l'element pronominal en la forma verbal pot perturbar la comprensió de l'aprenent en una altra llengua. Per qüestions de llegibilitat, l'element pronominal apareix en negreta (cf. el condicional en portuguès). D'altra banda, les dues llengües que usen el verb *ser* com a auxiliar per a les formes compostes, ho fan en el cas dels verbs pronominals, i per tant també serveix per a il·lustrar la morfologia d'aquestes formes verbals.

1.4 Algunos verbos frecuentes - Alguns verbs freqüents

Se incluye una serie de verbos que son muy frecuentes. Para cada verbo, solo figuran las personas 3 y 6, y solo los tiempos simples; al final, y fuera de las tablas, se incluye el auxiliar que el verbo usa para formar los tiempos compuestos.

El orden de presentación es alfabético, del infinitivo en catalán.

S'inclouen una sèrie de verbs que són molt freqüents. Per a cada verb, només hi ha les persones 3 i 6, i només els temps simples; al final, i fora de les taules, s'inclou l'auxiliar que usa el verb per a fer els temps compostos.

L'ordre de presentació és alfabètic, de l'infinitiu en català.

2. El nombre y el adjetivo - El nom i l'adjectiu

En este apartado se presentan el género y el número que afectan a los nombres y a los adjetivos.

En aquest apartat es presenten el gènere i el nombre que afecten els noms i els adjectius.

2.1 Nombre - Nombre

En estas tablas se muestran las diferentes maneras que tienen las lenguas de formar los singulares y los plurales.

Aquestes taules mostren les diferents maneres que tenen les llengües de formar els singulars i els plurals.

2.2 Género - Gènere

En estas tablas se muestran las diferentes maneras que tienen las lenguas de formar los masculinos y los femeninos.

Aquestes taules mostren les diferents maneres que tenen les llengües de formar els masculins i els femenins.

2.3 Género y número - Gènere i nombre

Estas tablas recogen la flexión de género y de número de las lenguas. (véase VII. i)

Aquestes taules mostren la flexió de gènere i de nombre de les llengües. (vegeu VII. i)

3. Los determinantes - Els determinants

3.1 Artículos - Articles

Encontramos aquí los artículos en las cinco lenguas. Las tablas son de tipo *flor*. (véase VII. iii, VII. iv, VII. v)

Trobem aquí els articles en les cinc llengües. Les taules són de tipus *flor*. (vegeu VII. iii, VII. iv, VII. v)

3.2 Posesivos - Possessius

Los adjetivos posesivos se presentan con tablas de tipo *flor*. Los nombres situados a la izquierda de la tabla (1, 2, 3) indican a qué persona se refiere: *1 – mi → yo*.

Els adjectius possessius són presentats amb taules de tipus *flor*. Els nombres situats a l'esquerra de la taula (1, 2, 3) indiquen a quina persona es refereix : *1 – el meu → jo*.

3.3 Demostrativos - Demonstratius

Para ayudar a los aprendientes a situarse, delante de cada *flor* está el marcador de lugar que indica de qué distancia se trata, *aquí – este, allí – aquel*. Es necesario porque no coinciden los demostrativos y los marcadores en las cinco lenguas: el francés solo tiene un demostrativo pero tres marcadores de lugar, mientras que el portugués y el español tienen tres demostrativos y tres marcadores.

Per ajudar els aprenents a situar-se, davant de cada *flor* hi ha el marcador de lloc que indica de quina distància es tracta, *aquí – aquest, allà – aquell*. Això és necessari degut al fet que no coincideixen els demostratius i els marcadors en les cinc llengües : el francès només té un demostratiu però tres marcadors de lloc, mentre que el portuguès i l'espanyol tenen tres demostratius i tres marcadors.

3.4 Indefinidos - Indefinits

Es el único caso en el que no se han separado los adjetivos de los pronombres. Desde el punto de vista de la comprensión, la visión de conjunto cobra especial importancia. Si se tiene que buscar la información *algun(as) – alguien – algo*, en diferentes tablas, es difícil tener la visión de conjunto. Por lo tanto, se facilita mucho la tarea del aprendiente si los ve juntos.

Los símbolos que preceden la línea indican :

👤 : si se trata de personas

📖 : si se trata de objetos

A veces hace falta elegir entre varias opciones y por tanto es muy probable que al aprendiente se le ocurran otras posibilidades.

És l'únic cas en què no s'han separat els adjectius dels pronoms. Des del punt de vista de la comprensió la visió de conjunt esdevé aquí especialment important. Si s'ha de buscar la informació sobre *algun(as) – alguien – algo*, en taules diferents, és difícil tenir la visió de conjunt. Així doncs, es facilita molt la tasca de l'aprenent si els veu junts.

Els símbols que precedeixen la línia, indiquen :

👤 : si es tracta de persones

📖 : si es tracta d'objectes

A vegades cal triar entre més d'una opció i pertant és molt probable que al aprenent se li acudin d'altres possibilitats.

3.5 Números - Nombres

En este apartado encontramos los números cardinales (3.5.1 *Los números cardinales*), ordinales (3.5.2 *Los números ordinales*) y colectivos (3.5.3 *Los números colectivos*). No están todos, sino que es una muestra representativa que nos permite entender su funcionamiento.

En aquest apartat hi trobem els nombres cardinals (3.5.1 *Els nombres cardinals*), ordinals (3.5.2 *Els nombres ordinals*) i col·lectius (3.5.3 *Els nombres col·lectius*). No hi són tots, sinó una mostra significativa que ens permet entendre el seu funcionament.

4. Pronombres - Pronoms

Los pronombres (excepto los indefinidos por las razones expuestas en 3.4) se agrupan en este apartado.

Els pronoms (excepte els indefinits per les raons exposades a 3.4) s'agrupen en aquest apartat.

4.1 Clíticos - Clítics

En la primera tabla están los pronombres sujeto (4.1.1 *Clíticos sujeto*), muy poco frecuentes en todas las lenguas excepto en francés.

Sigue la tabla que muestra las formas de cortesía (4.1.2 *Formas de cortesía*). Para facilitar la comprensión, y de manera excepcional, el clítico sujeto (en negrita), va acompañado de la forma verbal.

Finalmente están los clíticos complementos (4.1.3 *Clíticos complementos*). Hay cinco tablas, según la flexión que manifiestan : 4.1.3.1 *Persona*, 4.1.3.2 *Género y número*, 4.1.3.3 *Número*, 4.1.3.4 *Invariables*.

A la primera taula, hi ha els pronoms subjecte (4.1.1 *Clítics subjecte*), molt poc freqüents en totes els llengües excepte en francès.

Segueix la taula que mostra les formes de cortesia (4.1.2 *Formes de cortesia*). Per a facilitar-ne la comprensió, i de manera excepcional, el clíctic subjecte (en negreta), va acompanyat de la forma verbal.

Finalment hi ha els clítics complement (4.1.3 *Clítics complement*). Hi ha cinc taules, segons la flexió que manifesten : 4.1.3.1 *Persona*, 4.1.3.2 *Gènere i nombre*, 4.1.3.3 *Nombre*, 4.1.3.4 *Invariables*.

4.2 Posesivos - Possessius

Al igual que en las tablas de los adjetivos posesivos, la de los pronombres también es de tipo *flor*. Los nombres situados a la izquierda de la tabla (1, 2, 3) indican a qué persona se refiere: 1 – *el mío* → *yo*.

Igual que les taules dels adjectius possessius, la dels pronoms també és de tipus *flor*. Els nombres situats a l'esquerra de la taula (1, 2, 3) indiquen a quina persona es refereix : 1 – *el meu* → *jo*.

4.3 Demostrativos - Demonstratius

Estas tablas siguen la misma presentación que la de los adjetivos demostrativos (es decir con el adverbio para ayudar a situarse). Excepto en italiano, todas las *flores* tienen cinco pétalos, por la presencia del neutro.

Aquestes taules segueixen la mateixa presentació que la dels adjectius demostratius (és a dir amb l'adverbi per ajudar a situar-se). Excepte en italià, totes les *flors* esdevenen de cinc pètals, per la presència del neutre.

4.4 Indefinidos - Indefinits

cf. 3.4

cf. 3.4

4.5 Relativos - Relatius

Las formas de relativo se presentan en tablas de tipo *columna* y tablas de tipo *flor*, según haya o no flexión en género y número.

Les formes de relatiu es presenten amb taules de tipus *columna* i taules de tipus *flor*, segons si hi ha o no flexió en gènere i nombre.

4.6 Interrogativos - Interrogatius

Las formas de interrogativo se presentan en tablas de tipo *columna* y tablas de tipo *flor*, según haya o no flexión en género y número.

Les formes d'interrogatiu es presenten amb taules de tipus *columna* i taules de tipus *flor*, segons si hi ha o no flexió en gènere i nombre.

5. Combinación de formas - Combinació de formes

Hay elementos de la lengua que al entrar en contacto se modifican entre ellos. En este apartado se presentan los más frecuentes.

Hi ha elements de la llengua que quan entren en contacte es modifiquen entre ells. En aquest apartat s'hi presenten els més freqüents.

5.1 Contracciones - Contraccions

Una contracción es la fusión entre dos elementos que funcionan de manera autónoma cuando no están en contacto (por ejemplo, una preposición y un artículo). Casi todas las tablas son de tipo *flor*. El primer elemento siempre es una preposición y la etiqueta de la tabla indica qué elementos entran en contacto (*Prep. + Art. Def.*). Cada *flor* viene precedida de la preposición en cuestión, y en el interior de la *flor* se encuentra la contracción. Si el contacto no resulta en una contracción, el color gris lo indica (*cf. Leyenda general de las tablas, II*).

Una contracció és la fusió entre dos elements que funcionen de manera autònoma quan no estan en contacte (per exemple, una preposició i un article). Gairebé totes les taules són de tipus *flor*. El primer element sempre és una preposició i l'etiqueta de la taula indica quins són els elements que entren en contacte (*Prep. + Art. def.*). Cada *flor* ve precedida de la preposició en qüestió, i a l'interior de la *flor* hi ha la contracció. Si el contacte no dóna una contracció, el color gris ho indica (*cf. Llegendà general de les taules, II*).

5.2 Verbos y clíticos - Verbs i clítics

El contacto entre los verbos y los clíticos provoca unas variaciones tanto en la forma de los verbos como en la de los clíticos, y eso es lo que se muestra en estas tablas.

El contacte entre els verbs i els clítics provoca algunes variacions tant en la forma dels verbs com en la dels clítics, i això és el que mostren aquestes taules.

6. Algunos marcadores - Alguns marcadors

Los marcadores de lugar, tiempo y cantidad son frecuentes y no siempre transparentes. Por eso los encontramos en este apartado presentados en tablas de tipo *columna*. Se reparten en tres apartados: 6.1 *Lugar*, 6.2 *Tiempo*, 6.3 *Cantidad*. En lugar de presentarlos únicamente en forma de listado, se han establecido subgrupos según criterios de significado.

Els marcadors de lloc, temps i quantitat són freqüents i no sempre transparents. És per això que els trobem en aquest apartat presentats amb taules de tipus *columna*. Estan repartits en tres apartats : 6.1 *Lloc*, 6.2 *Temps*, 6.3 *Quantitat*. En lloc de presentar-los únicament en forma de llistat, s'han establert subgrups segons criteris de significat.

7. Conectores - Connectors

En este apartado se presentan los conectores más frecuentes.

En aquest apartat es presenten els connectors més freqüents.

8. Preposiciones - Preposicions

En este apartado se presentan las preposiciones más frecuentes. En lugar de presentarlas únicamente en forma de listado, se han establecido subgrupos según criterios de significado.

En aquest apartat es presenten les preposicions més freqüents. En lloc de presentar-los únicament en forma de llistat, s'han establert subgrups segons criteris de significat.